

Notícies del món

Desastre ecològic al Golf de Mèxic

Per **Xisco Lladó**

El passat 20 d'abril l'explosió i enfonsament de la plataforma petrolífera Deepwater Horizon, propietat de la multinacional BP, va provocar diversos morts, ferits i la que s'ha convertit en la major tragèdia ecològica del Golf de Mèxic. Mentre la companyia petrolífera ha posat en marxa campanyes publicitàries per minimitzar la seva mala imatge davant l'opinió pública i ha donat per finalitzades les tasques de retirada de cru, entitats com Greenpeace, Oceana, o el govern dels Estats Units han

començat a publicar els resultats dels estudis que han realitzat des de l'accident, els quals mostren que les conseqüències del vessament són majors del que s'havia anunciat inicialment.

L'arribada de petroli als manglars de la desembocadura del riu Mississipí, una zona d'una biodiversitat importantíssima, disparà les alarmes pel que podria succeir si el vessament arribava a la costa de forma important, com finalment va passar. Gran quantitat d'animals marins es van veure afectats pel vessament i se'ls trobà morts o coberts de petroli. Els resultats dels estudis insinuen, a més, que la mortalitat podria haver augmentat perquè BP hauria usat, sense autorització, dispersants massa agressius per controlar els hidrocarburs. Els experts, però, coincideixen que el gran mal és davall l'aigua, motiu pel qual s'han començat a fer immersions per conèixer com està afectant el petroli acumulat al fons o en suspensió a la vida submarina.

Poc després de l'explosió, milers d'ornitòlegs dels Estats Units van coordinar una xarxa d'observació i alerta repartida per la costa per reportar totes les observacions i actuar en cas d'arribada d'aus afectades. Les dades oficials indiquen que, fins ara, s'han recuperat més de 8.000 exemplars coberts de petroli, 2.000 dels quals eren vius i s'han sotmès a un procés de neteja que, en alguns casos, n'ha fet possible el seu retorn al medi. Es creu, però, que aquesta xifra és només una petita part de les aus realment afectades. Les espècies recuperades amb major freqüència són la gavina capnegre americana (*Leucophaeus atricilla*), el pelicà bru (*Pelecanus occidentalis*) i el mascarell (*Morus bassanus*).

Hi ha ara la preocupació afegida de com afectarà als aucells en migració postnupcial cap al sud el fet de trobar les seves zones d'aturada d'alimentació (*stopover*), com són manglars i llacunes litorals, afectades o cobertes pel vessament. És clar que el problema no ha acabat i se n'hauran de seguir estudiant les conseqüències. •

Més que aucells

Lycoperdon perlatum

Per **Cati Artigues**

Ja tenim aquí la tardor: aire fresc, cel encapotat, ambient humit, les pluges ... i els bolets!!! És, doncs, bona època per parlar d'un bolet ben curiós: la bufa del dimoni, pet de monja, pets de moro, bufa de bou, fumoses..., o simplement bufes. Són noms populars que fan clara al·lusió al "fumet" que expulsa quan arriba a la maduresa.

El *Lycoperdon perlatum* és un d'aquests fongs anomenat "bufa". No té l'aspecte del típic bolet que tots coneixem, ja que creix lleugerament en forma cilíndrica fins adoptar un aspecte esfèric, globós, d'uns 5 cm de diàmetre. Quan és jove és de color blanc cremós i pareix estar cobert d'unes petites espines còniques que, a mesura que l'exemplar madura, cauen deixant unes petites marques. El podem trobar tant a alzinars com a pinars i, encara que es pot menjar quan és jove, no és apreciat a la nostra cuina.

Amb el pas del temps, la "bufa" es torna de color fosc, marronós. La "pell" que l'envolta es deshidrata i adopta una

textura semblant al paper, però que manté encara certa elasticitat. En aquest punt, i al més mínim cop, el globus deixa anar una lleugera polsina. Són les espores, que surten expulsades a través d'una petita obertura situada a la part superior, que s'obri quan madura i permet la dispersió.

A la natura, una sola gota d'aigua de pluja que li caigui a sobre, farà vibrar el sac madur i esfèric i les espores sorti-

ran de forma molt vistosa. Vosaltres podeu causar el mateix efecte si pegau petits cops amb el dit al bolet. El podreu veure, així, "bufar". •

Des de l'aguait - Joc d'identificació

Fotografia 1 - Nivell de dificultat: mitjà-alt

La meua resposta és:

Fotografia 2 - Nivell de dificultat: alt

La meua resposta és:

Fotografia 3 - Nivell de dificultat: alt

La meua resposta és:

Fotografia 4 - Nivell de dificultat: baix

La meua resposta és:

FOTOS: MATIES REBASSA

Migrants postnupcials

Per **Maties Rebassa**
matiesrb@yahoo.es

Amb aquest nou joc d'identificació, dedicat a les aus observables a la tardor, acabam un cicle anual que va començar l'hivern passat.

Els mesos de tardor són, amb seguretat, els que posen més a prova els nostres reflexos i coneixements. No només passen per les nostres illes quantitats ingents d'aus de moltes espècies diferents que es

troben en plena migració postreproductora o postjuvenil, sinó que, a més, moltes d'aquestes aus mostren plomatges discrets, apagats i, en certa mesura, críptics, ben allunyats dels colors cridaners i llampanants que llueixen als mesos primaverals.

La identificació de totes aquestes aus és, idò, més que mai, un repte apassionant. Aquí us en mostrem 4 exemples diferents.

En aquesta ocasió, s'han escollit intencionadament aus de certa dificultat d'identificació (amb una excepció), i és que hem d'entrenar al màxim els nostres sentits i la nostra perícia en aquest període de l'any.

Pots consultar les respostes correctes si gires aquesta pàgina. Però abans prova-ho amb una guia!